Ág-pókháló és gólyalábak

Művészet a szabadban... Angelika Hofmann a betondarabokat Zsolnay-porcelándarabokkal díszíti FOTÓ: VARGA ANDREA

Külföldi és hazai művészekkel népesült be a csurgói városi múzeum. Ez a hatodik alkalom, hogy nemzetközi alkotótábort szervezett az intézmény. Hagyomány, hogy minden tábor valamilyen mottó vagy téma köré szerveződik. Ezúttal a ritmus és diszharmónia kifejezések mögé bújtatható tartalom „kellett", hogy megihlesse a résztvevőket.

Már a múzeum udvarán jókedvű alkotókba botlottunk. Angelika Hofmann két betondarab mellett guggolt, s szalmakalapját a feje búbjára tolva, mosolyogva magyarázta: annyira csúnyák voltak ezek a betontömbök, hogy muszáj volt valamivel feldobni. Ezért díszítgeti a Zsolnay-porcelángyár által felajánlott kerámiadarabkákkal. Odébb egy hintaágyban középkorú férfi pihent vagy várt éppen a Múzsa csókjára. Hátrébb Iman Mahmud fala magasodott. Az iraki művésznő négy éve költözött hazájából Münchenbe, de nem hagyja nyugodni, ami Irakban történik. Nemzeti színű darabokból építkező falán fekete foltok emlékeztetnek a háború borzalmára, s üzennek egyben hadat, innen Magyarországról, az erőszaknak.

– Ez az a fal, ami előtt nem szabad mosolyogni – jegyezte meg az amúgy jó kedélyű alkotó.

Beljebb, a múzeum valamennyi használható helyiségében is lázas munka folyt. Martin Triebswetter, mint elmesélte, már az úton ihletet kapott. Gyékényes és Csurgó között a kiszolgált vonatvagon részleteit fotózta, ahogy az ablakon besütő fény ráesett. Megérkezve, a képdarabokból – számítógépes technika segítségével – instellációkészítésbe kezdett. Anne Pincus ottjárttunkkor már az utolsó simításokat végezte terményekből összerakott, ágakból összefont alkotásán.

– Ha az ember utánozza az élővilágot, az már diszharmóniát szül, pláne ha ezek a természetes anyagok egy kiállítóterembe kerülnek – magyarázta, a tábor mottójára utalva.

Brigitte Reichl térinstallációja is nagyon eredeti volt: papírzsebkendőből készítette. Gézzel bevont, pirosra festett ágai pedig gólyalábakat jelképeztek, utalásképpen Németország természeti diszharmóniájára, hiszen az országban eltűnőben van a gólya.

Az idei csurgói tábor különösen jó. Az alkotók kreatívak és közvetlenek. Dicsérték Ihász János múzeumigazgatót, aki lesi minden kívánságukat. A két évvel korábbi tábor résztvevői szóvá tették, hogy nincs internet a múzeumban, most már ez sem hiányzik.

A tábor szombaton kiállítással zárul. Az alkotók – ahogy azt a korábbi években is tették – a városnak ajándékozzák műveiket.

VARGA ANDREA